



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 401/2018
21.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца „АА“ ..., чији су пуномоћници Рајна Андрић, Лука Андрић, Предраг Брајковић, Александра Драговић, Радослав Шалварица и Мирко Брежанчић, адвокати из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Пантовић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Дане Лужаић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ВВ из ... изјављеној против решења о одбачају жалбе садржаном у ставу другом изреке Апелационог суда у Новом Саду Гж 3128/17 од 11.10.2017. године, у седници одржаној 21.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење о одбацивању жалбе садржано у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3128/17 од 11.10.2017. године и предмет у укинutom делу враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 350/2016 од 22.06.2017. године, која је исправљена решењем истог суда П 350/2016 од 26.07.2017. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставовима другим и трећим изреке усвојен је тужбени захтев, па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно плате 991.967,13 евра са каматом по дневној стопи од 0,13% од 30.06.2009. године до 15.04.2010. године, по есконтној стопи ЕЦБ од 16.04.2010. године до 25.12.2012. године и по стопи из Закона о затезној камати од 26.12.2012. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС за валуту евро на дан исплате. Ставом четвртим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка од 2.038.815,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3128/17 од 11.10.2017. године, ставом првим изреке жалба туженог ББ делимично је усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда исправљена решењем истог суда од 26.07.2017. године преиначена, тако што је стопа досуђене камате на износ главнице од 991.967,13 евра за временски период од 30.06.2009. године до 15.04.2010. године од 0,13% дневно замењена есконтном стопом Европске централне банке, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбачена је жалба туженог ВВ. Ставом трећим изреке одбијен је захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења о одбачају жалбе садржаном у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3128/17 од 11.10.2017. године, тужени ВВ је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. у вези члана 420. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија основана.

Према стању у списима, Виши суд у Новом Саду донео је пресуду П 350/2016 од 22.06.2017. године која је исправљена решењем истог суда П 350/2016 од 26.07.2017. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно плате 991.967,13 евра са припадајућом каматом, као и да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка. Пуномоћник тужиоца првостепену пресуду је примио 17.07.2017. године, а пуномоћник туженог ББ и пуномоћник туженог ВВ 14.07.2017. године. Против наведене пресуде жалбу су изјавили тужени ББ и ВВ.

Одлучујући о жалби туженог ВВ, другостепени суд је побијаним решењем жалбу туженог оценио као неблагоприятну наводећи да је пуномоћник туженог побијану пресуду примио 14.07.2017. године (што је утврдио увидом у повратницу здружену списима предмета), да је последњи дан рока од 15 дана за изјављивање жалбе био 31.07.2017. године (понедељак), те да је жалба изјављена путем поште као пошиљка са потврђеним уручењем АА 000768414 РС 31.07.2017. године, примљена у суд 02.08.2017. године. Другостепени суд је оценио да се ова поштанска пошиљка по регулативи члана 21. општих услова за обављање поштанских услуга не сматра препорученом пошиљком која носи ознаку Р, те је по одредбама члана 104. став 1. и 2. ЗПП дан подношења жалбе дан њеног пријема у суд 02.08.2017. године, због чега је применом члана 389. став 1. у вези са чланом 378. став 1. и 2. Закона о парничном поступку одбацио жалбу као неблагоприятну.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом указује да је побијаном одлуком, погрешном применом одредаба Закона о парничном поступку жалба туженог одбачена, као неблагоприятна.

Одредбом члана 104. став 2. Закона о парничном поступку, прописано је да се дан предаје поднеска упућеног суду преко поште препорученом пошиљком или упућеног телеграфским путем сматра као дан предаје суду. Закон о парничном поступку је установио погодност код рокова по којој се у случају предаје писмена на пошту препорученом пошиљком дан предаје пошти сматра као дан предаје суду. Таква погодност се темељи на одредбама Закона о поштанским услугама („Службени гласник РС“ 18/05, 30/10 и 62/14). Тај закон у члану 19. и 20. разликује резервисане поштанске услуге од свих других поштанских услуга. У резервисане поштанске услуге убраја и пријем, пренос или уручења писмена у судском поступку при чему резервисане поштанске услуге обавља пошта као јавни поштански оператер. Све друге поштанске услуге представљају комерцијални сервис где јавни поштански оператер али и други поштански оператери конкуришу на тржишту поштанских услуга. Правилник о општим условима за пружање поштанских услуга у члану 20. став 1. издваја и дефинише препоручену пошиљку као регистровану писмоносну пошиљку, без означене вредности, за коју се пошиљаоцу издаје потврда о пријему пошиљке, а примаоцу

се уручује уз потврђење пријема, као и да све препоручене пошиљке морају, у левом горњем углу адресне стране, имати бар код налепницу са ознаком "Р" и бројем пошиљке (став 5.), док је одредбом члана 21. став 1. на исти начин дефинисао пошиљку са потврђеним уручењем, а ставом 2. истог члана да све пошиљке са потврђеним уручењем, у левом горњем углу адресне стране, морају имати налепницу "А" са бројем пошиљке и називом поште, а у међународном саобраћају жуту бар код налепницу са ознаком "АА" и бројем пошиљке.

Сагласно наведеном Врховни касациони суд налази да се препорученом пошиљком има сматрати свака пошиљка која је означена бар кодом, бројевима и ознаком Републике Србије, без обзира да ли носи ознаку Р или АА. Имајући у виду чињеницу да је пуномоћник туженог ВВ првостепену пресуду примио 14.07.2017. године, да је жалбу на наведену пресуду поднео 31.07.2017. године (пошиљком са потврђеним уручењем АА 000768414 РС), а не 02.08.2017. године када је приспела у суд, дакле у року од петнаест дана, због чега се наведена жалба пуномоћника туженог ВВ, сходно одредби члана 367. став 1. Закона о парничном поступку има сматрати благовременом.

Сагласно наведеном, Врховни касациони суд налази да се основано у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, па је применом члана 415. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено као у изреци.

У поновном поступку, другостепени суд ће имати у виду изнето у овом решењу, те ће одлучити о жалби туженог ВВ као поднетој у законом прописаном року, а потом донети правилну и закониту одлуку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић